

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะทางสังคม สำหรับนักเรียนออทิสติกระดับปฐมวัย โดยใช้เรื่องราวทางสังคมครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทักษะทางสังคมที่เป็นปัญหาของนักเรียนระดับออทิสติก เพื่อพัฒนาเรื่องราวทางสังคมสำหรับนักเรียนออทิสติกระดับปฐมวัย และศึกษาผลของการใช้เรื่องราวทางสังคมสำหรับนักเรียนออทิสติกระดับปฐมวัย ดำเนินการวิจัยโดยแบ่งเป็น 3 ระยะ ดังนี้

- 1) การวิจัยระยะที่ 1 การศึกษาทักษะทางสังคมที่เป็นปัญหา
- 2) การวิจัยระยะที่ 2 การพัฒนาเรื่องราวทางสังคม
- 3) การวิจัยระยะที่ 3 การศึกษาผลการใช้เรื่องราวทางสังคม

รายละเอียดของวิธีดำเนินการวิจัย มีดังนี้

1. การวิจัยระยะที่ 1 การศึกษาทักษะทางสังคมที่เป็นปัญหา

เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาทักษะทางสังคมที่เป็นปัญหาของนักเรียนออทิสติกระดับปฐมวัยในจังหวัดขอนแก่น ที่เข้าเรียนในโรงเรียน ปีการศึกษา 2551 ดำเนินการระหว่างเดือนพฤศจิกายน 2551 ถึง กุมภาพันธ์ 2552 ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามแผนภาพต่อไปนี้

การวิจัยระยะที่ 1 การศึกษาทักษะทางสังคมที่เป็นปัญหา (พ.ย. 2551- ก.พ. 2552)

สำรวจทักษะทางสังคมที่เป็นปัญหาของนักเรียนออทิสติก 3 ด้าน ดังนี้

1. ทักษะทางสังคมด้านที่ 1 การควบคุมตนเอง 15 ข้อ

- 1) ทักษะย่อยที่ 1 การรอคอยในการร่วมกิจกรรมในโรงเรียน 9 ข้อ
- 2) ทักษะย่อยที่ 2 การปฏิบัติตามข้อตกลงของห้องเรียน/โรงเรียน 6 ข้อ

2. ทักษะทางสังคมด้านที่ 2 การทำงานร่วมกับผู้อื่นในโรงเรียน 12 ข้อ

- 3) ทักษะย่อยที่ 1 การแบ่งปัน 7 ข้อ
- 4) ทักษะย่อยที่ 2 การทำตามคำแนะนำของผู้อื่น 5 ข้อ

3. ทักษะทางสังคมด้านที่ 3 การสื่อความหมายกับบุคคลอื่นในโรงเรียน 11 ข้อ

- 5) ทักษะย่อยที่ 1 การสบตาและการมองหน้า 5 ข้อ
- 6) ทักษะย่อยที่ 2 การแสดงความสนใจผู้อื่น 6 ข้อ

รวมจำนวนทั้งสิ้น 38 ข้อ

วิธีการ/เครื่องมือ

- ส่งไปรษณีย์ไป
1,082 โรงเรียน
.....
แบบสำรวจทักษะ
ทางสังคมที่เป็น

ภาพที่ 2 การวิจัยระยะที่ 1 การศึกษาทักษะทางสังคมที่เป็นปัญหา

การวิจัยระยะที่ 1 การศึกษาทักษะสังคมที่เป็นปัญหา เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับทักษะสังคมที่เป็นปัญหาของนักเรียนออทิสติก ระดับปฐมวัยในจังหวัดขอนแก่น ที่เข้าเรียนในโรงเรียนปีการศึกษา 2551 ดำเนินระหว่างเดือนพฤศจิกายน 2551 ถึง กุมภาพันธ์ 2552 ดังนี้

1.1 กลุ่มเป้าหมาย คือครูผู้สอนนักเรียนออทิสติกระดับปฐมวัย ซึ่งได้จากการตอบแบบสำรวจข้อมูลนักเรียนออทิสติก ในโรงเรียนที่เปิดสอนระดับปฐมวัยในจังหวัดขอนแก่น และ ศูนย์การศึกษาพิเศษเขตการศึกษา 9 ปีการศึกษา 2551 ที่ส่งแบบสำรวจไปจำนวน 1,082 โรงเรียน

1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสำรวจทักษะสังคม ใช้สำรวจพฤติกรรมทักษะทางสังคมที่เป็นปัญหาของนักเรียนออทิสติก รายละเอียด ดังนี้

1.2.1 การสร้างเครื่องมือ ผู้วิจัยสร้างแบบสำรวจ โดย

1.2.1.1 ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.2.1.2 สังเกตพฤติกรรมนักเรียนออทิสติก การสัมภาษณ์ครู และสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนออทิสติก จำนวนอย่างละ 3 คน

1.2.1.3 ดำเนินการสร้างและพัฒนาแบบสำรวจ จนได้แบบสำรวจที่มีเนื้อหาครอบคลุมทักษะทางสังคม 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการควบคุมตนเอง ด้านการสื่อความหมายกับบุคคลอื่น และด้านการเล่นและทำงานร่วมกับบุคคลอื่น มีลักษณะเป็นแบบ 2 ตัวเลือก คือ แสดงพฤติกรรมและไม่แสดงพฤติกรรม แปลผลข้อมูลคือ ถ้านักเรียนไม่แสดงพฤติกรรมหมายถึง ทักษะทางสังคมที่เป็นปัญหาของนักเรียนออทิสติก ให้ค่าคะแนนเป็น 1 และถ้านักเรียนแสดงพฤติกรรมหมายถึงทักษะทางสังคมที่ไม่เป็นปัญหาของนักเรียน ให้ค่าคะแนนเป็น 0 มีจำนวน 33 ข้อ ส่วนข้อคำถามที่มีความหมายในทางตรงข้ามจะแปลผลกลับ มีจำนวน 5 ข้อ รวมทั้งสิ้น 38 ข้อ (ภาคผนวก ง)

1.2.2 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (content validity) โดยผู้วิจัยนำแบบสำรวจที่สร้างเสร็จแล้ว เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความตรงตามเนื้อหา ความตรงตามโครงสร้าง ความครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ ความเหมาะสมด้านภาษา รวมทั้งเกณฑ์การให้คะแนนและการแปลความหมายของคะแนน จากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่านตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะแล้วนำแบบสำรวจมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอนแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์อีกครั้ง ก่อนนำไปใช้

1.3 การเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล มีรายละเอียด ดังนี้

1.3.1 ทำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น ถึงโรงเรียนต่าง ๆ ในจังหวัดขอนแก่นเพื่อขอเก็บข้อมูล

1.3.2 เข้าพบผู้บริหาร ได้แก่ ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ขอนแก่น เขต 1-5 ผู้อำนวยการกองการศึกษาของเทศบาล หัวหน้าส่วนการศึกษาเอกชน เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ วิธีการเก็บข้อมูล รวมทั้งขอความร่วมมือครูประจำชั้นในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.3.3 ดำเนินการเก็บข้อมูล สำรวจทักษะสังคมของเด็กออทิสติกในโรงเรียน 1,082 โรงเรียน ด้วยแบบสำรวจทักษะทางสังคมของนักเรียนออทิสติกโดยครูประจำชั้น และขอให้ส่งกลับทางไปรษณีย์และหรือ

โทรศัพท์แจ้งภายใน 2 สัปดาห์ ได้แบบสอบถามกลับ 791 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 73.11 พบนักเรียนจำนวน 53 คน ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 จำนวนโรงเรียนและจำนวนนักเรียนออทิสติกที่สำรวจ

โรงเรียนในสังกัด	จำนวนโรงเรียน			พบนักเรียนออทิสติก ชั้นอนุบาลปีที่ 1-3		จำนวน นร.ออทิสติก
	ส่งแบบ สำรวจ	ตอบ กลับ	ร้อยละ	ชาย	หญิง	รวม
สพท.ขอนแก่น เขต 1	172	145	84.3	2	0	2
สพท.ขอนแก่น เขต 2	167	158	94.6	5	1	6
สพท.ขอนแก่น เขต 3	200	112	56	0	0	0
สพท.ขอนแก่น เขต 4	174	124	71.26	0	0	0
สพท.ขอนแก่น เขต 5	262	187	71.37	0	0	0
เอกชน เขต 1	39	31	79.48	3	0	3
เอกชน เขต 2	12	3	25	0	0	0
เอกชน เขต 3	6	3	50	0	0	0
เอกชน เขต 4	11	6	54.54	0	0	0
เอกชน เขต 5	19	8	42.1	0	0	0
เทศบาล	16	11	68.75	3	0	3
อบจ.ขอนแก่น	2	2	100	0	0	0
มหาวิทยาลัยขอนแก่น	2	1	50	0	0	0
ศูนย์การศึกษาพิเศษเขตการศึกษา 9	39	39	100	34	5	39
รวมทั้งหมด	1,082	791	73.11	47	6	53

จากตารางที่ 3 พบว่าจำนวนโรงเรียนเรียนร่วม ศูนย์การศึกษาพิเศษเขตการศึกษา 9 และจำนวนนักเรียนออทิสติกที่สำรวจในโรงเรียนจำนวน 1,082 โรงเรียน พบ นักเรียนออทิสติกในระดับปฐมวัย จำนวน 53 คน เป็นนักเรียนชายจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 88.68 เป็นนักเรียนหญิง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 11.32

1.3.4 ตรวจสอบความครบถ้วนของข้อมูล ในแบบสำรวจทักษะทางสังคมของนักเรียนออทิสติก ได้ข้อมูลครบถ้วน

1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำข้อมูลไปลงรหัส และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน คือค่าความถี่ และร้อยละ และคัดเลือกทักษะสังคมที่มีคะแนนสูงหรือเป็นปัญหามากที่สุดของแต่ละทักษะย่อย มาเป็นพฤติกรรมเป้าหมายในการพัฒนาเรื่องราวทางสังคม

2. การวิจัยระยะที่ 2 การพัฒนาเรื่องราวทางสังคม

เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) ดำเนินระหว่างเดือนมกราคม ถึง พฤษภาคม 2552 รายละเอียดดังนี้

2.1 กลุ่มเป้าหมาย

2.1.1 วงจรที่ 1 การเตรียมการ/สร้างเรื่องราวทางสังคมฉบับทั่วไป กลุ่มเป้าหมาย รวมจำนวน 10 คน ดังนี้

2.1.1.1 ครูผู้สอนนักเรียนออทิสติกระดับปฐมวัย ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 1-5 โรงเรียนเทศบาล และ โรงเรียนเอกชน จำนวน 5 คน ที่สอนนักเรียนออทิสติกอย่างน้อย 3 ปี

2.1.1.2 ผู้เชี่ยวชาญด้านเรื่องราวทางสังคม จำนวน 2 คน ซึ่งเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ ในการดูแลนักเรียนออทิสติกอย่างน้อย 5 ปี และหรือมีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาเอกทางการศึกษา และมีประสบการณ์ด้านการศึกษาพิเศษ

2.1.1.3 ผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกระดับปฐมวัย จำนวน 3 คน โดยเป็นกลุ่มนักเรียนออทิสติกที่มีความสามารถสูง พูดสื่อสารได้ สามารถเรียนร่วมเต็มเวลากับเพื่อนในชั้นเรียนทั่วไปตามเกณฑ์อายุ และมีปัญหาทางทักษะสังคม

2.1.2 วงจรที่ 2 การสร้างเรื่องราวทางสังคมฉบับทั่วไป กลุ่มเป้าหมาย รวมจำนวน 10 คน ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมาย ในการสร้างเรื่องราวทางสังคม ตอนที่ 1

2.1.3 วงจรที่ 3 การสร้างเรื่องราวทางสังคมฉบับเฉพาะบุคคล กลุ่มเป้าหมาย รวมจำนวน 4 คน ดังนี้

2.1.3.1 ครูจำนวน 2 คน ที่สอนนักเรียนออทิสติกระดับปฐมวัย ซึ่งเป็นครูประจำชั้น และครูผู้สอนนักเรียนออทิสติกเป้าหมายอย่างน้อย 1 ปี

2.1.3.2 ผู้ปกครอง จำนวน 2 คน โดยเป็นผู้ปกครองของนักเรียนออทิสติกเป้าหมายที่เป็นนักเรียนออทิสติกที่มีความสามารถสูง พูดสื่อสารได้ สามารถเรียนร่วมเต็มเวลากับเพื่อนในชั้นเรียนทั่วไปตามเกณฑ์อายุ มีปัญหาทางทักษะสังคม

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือต่อไปนี้ ช่วยในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

2.2.1 แนวคำถามในการสนทนากลุ่ม เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกจากผู้ร่วมวิจัย ซึ่งเป็นผู้ใกล้ชิดนักเรียนออทิสติก ในการสร้างเรื่องราวทางสังคมที่เหมาะสม แนวคำถามประกอบด้วย 1) ทักษะสังคมของนักเรียนออทิสติกที่เป็นปัญหารบกวนการเรียนรู้ของห้องเรียน และการปฏิบัติตามกฎระเบียบหรือข้อควรปฏิบัติของโรงเรียน 2) ลักษณะของปัญหาเป็นอย่างไร 3) สถานการณ์อะไรบ้างที่นักเรียนออทิสติกไม่สามารถแสดงทักษะทางสังคมได้เหมาะสม และ 4) การสร้างเรื่องราวทางสังคมที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนออทิสติก คำถามนี้ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยได้รับการแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา (ภาคผนวก ค)

2.2.2 แบบบันทึกภาคสนาม ใช้บันทึกสถานการณ์ที่ครูผู้สอนนักเรียนออทิสติกระดับปฐมวัย สังเกตเห็นความถี่ของพฤติกรรม ในสถานการณ์ที่เกิด และตรวจสอบปัญหา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้าง

เรื่องราวทางสังคมที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนออทิสติกระดับปฐมวัย แบบบันทึกนี้ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา (ภาคผนวก ค)

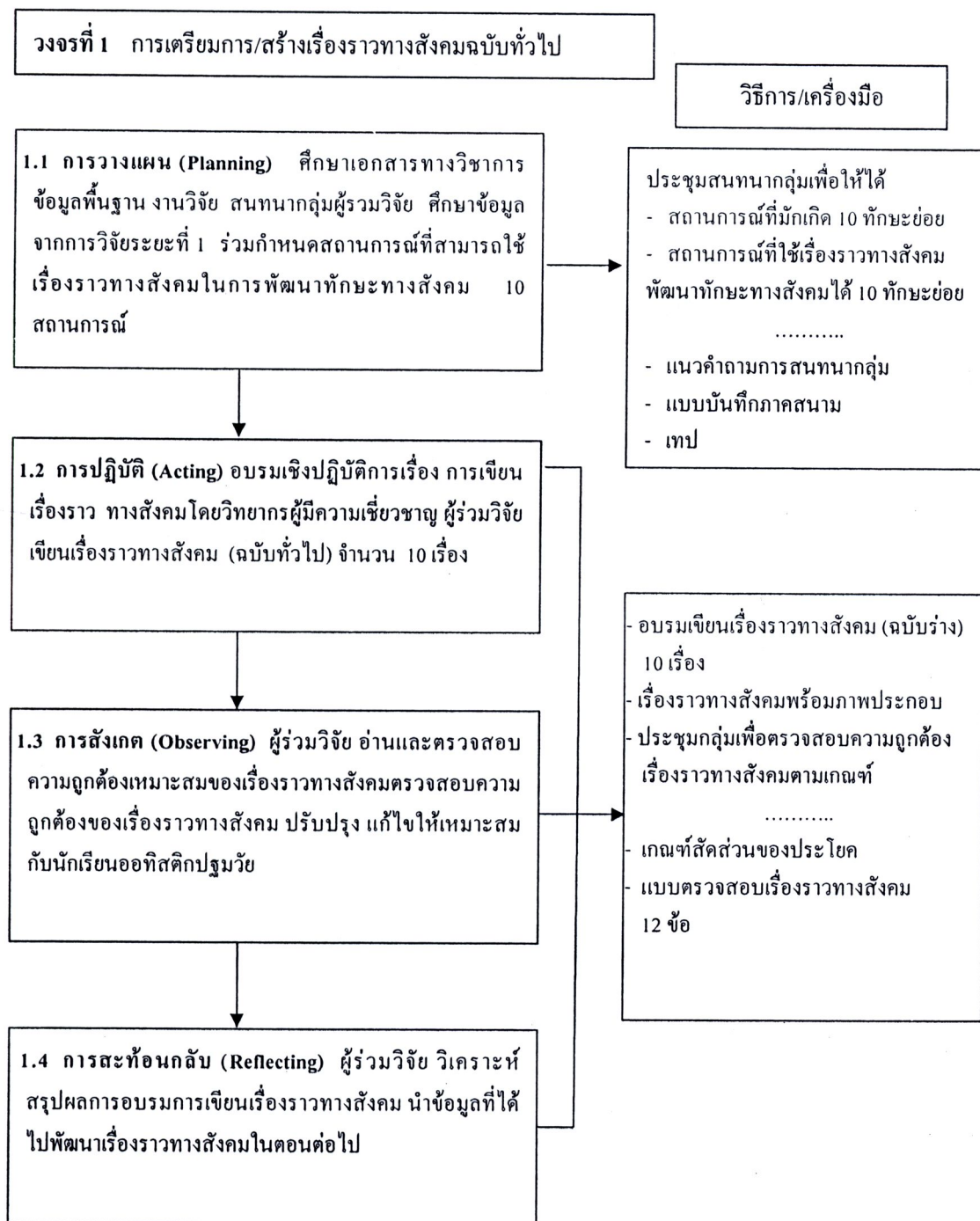
2.2.3 แบบตรวจสอบเรื่องราวทางสังคม เป็นแบบตรวจสอบคุณภาพ ของเรื่องราวทางสังคม ของ อัญชลี สารัตนะ (2552) ที่ปรับปรุงจาก The Social Story Checklist (Carol Gray, 2000) จำนวน 12 ข้อ เป็นแบบประเมินรายการแบบ 2 ตัวเลือกคือ มี และไม่มี แปลผลข้อมูลคือเรื่องราวทางสังคมเรื่องนั้น มีลักษณะตามที่กำหนดในรายการ และไม่มีลักษณะตามที่กำหนดในรายการ เพื่อนำหัวข้อที่ไม่มีลักษณะตามที่กำหนด ในแบบตรวจสอบ ปรับปรุงเรื่องราวทางสังคมจนมีลักษณะครบตามที่กำหนด (ภาคผนวก ค)

2.2.4 แบบประเมินความเหมาะสมของเรื่องราวทางสังคม เป็นแบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น (ภาคผนวก จ) โดยได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสมของแต่ละ ประโยคที่ใช้ในเรื่องราวทางสังคม โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item – objective congruence: IOC) ผลการพิจารณาพบว่าค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.8 – 1.00 จึงคัดเลือกไว้ใช้ทุกประโยคแล้วปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และกำหนดเกณฑ์คุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญ คือ เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการดูแลนักเรียน ออทิสติกมากกว่า 10 ปี และหรือวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาเอกทางการศึกษา และมีประสบการณ์ด้านการ ศึกษาพิเศษ จำนวน 5 คน รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาปรากฏใน (ภาคผนวกง)

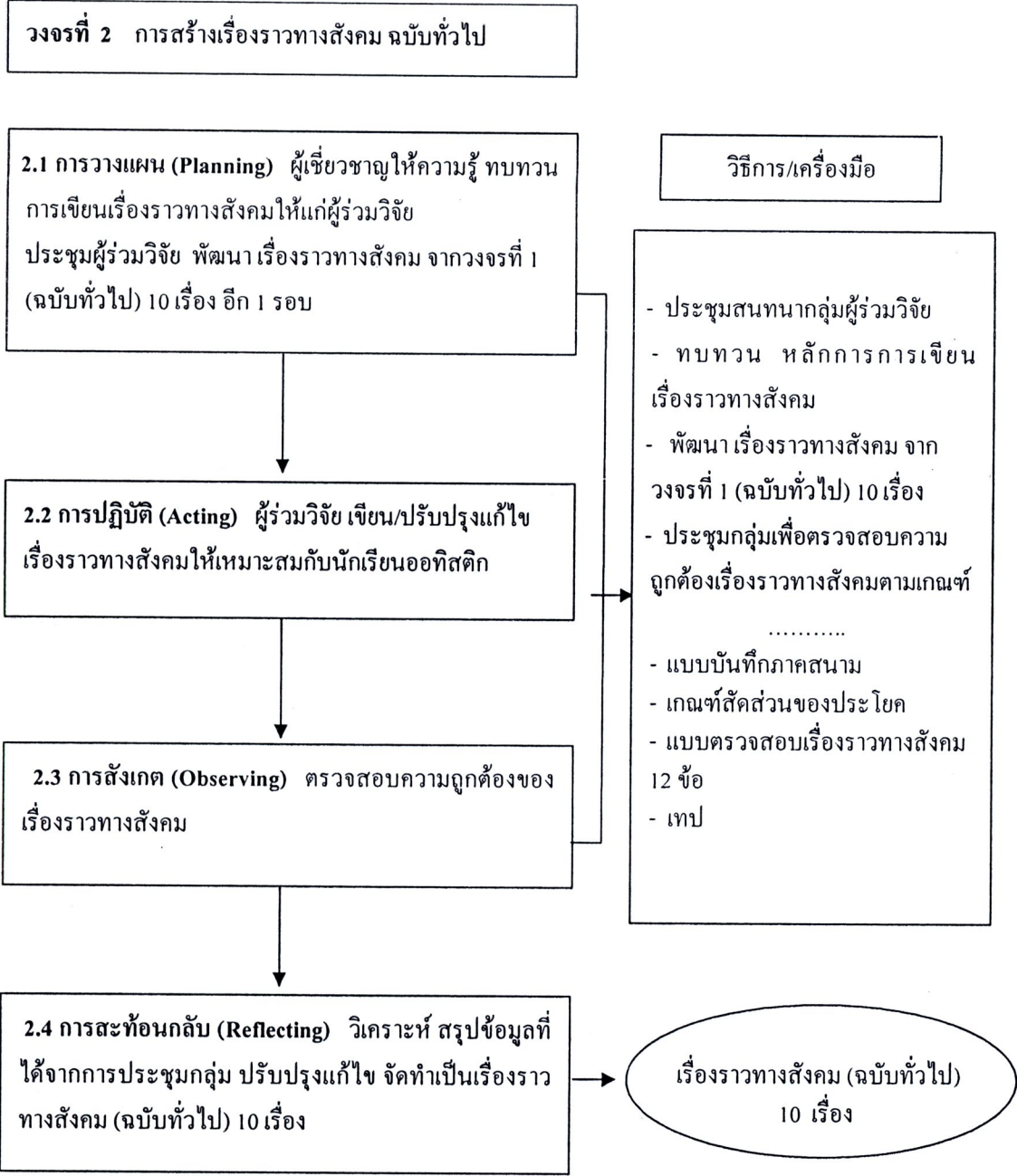
2.2.5 เทปบันทึกเสียง ใช้บันทึกเสียงในการสนทนากลุ่ม การสะท้อนคิดจากการปฏิบัติ

2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย 3 ตอน ได้แก่ วงจรที่ 1 การสร้างเรื่องราวทางสังคมฉบับทั่วไป 1 วงจรที่ 2 การพัฒนาเรื่องราวทางสังคมฉบับทั่วไป 2 วงจรที่ 3 การสร้างเรื่องราวทางสังคมฉบับเฉพาะบุคคล ซึ่งแต่ละตอนมี 4 กิจกรรม ได้แก่ การวางแผน (Planning) การปฏิบัติ (Acting) การสังเกต (Observing) และการสะท้อนกลับ (Reflecting) ตามวงจรการวิจัยเชิงปฏิบัติการ โดยกระทำเป็นวงจรต่อเนื่องจนได้เรื่องราวทางสังคมที่เหมาะสมกับนักเรียนออทิสติกระดับปฐมวัย ดังนี้

การวิจัยระยะที่ 2 การพัฒนาเรื่องราวทางสังคม (ก.พ. - พ.ค. 2552)

ภาพที่ 3 วงจรวิจัยเชิงปฏิบัติการ วงจรที่ 1 การเตรียมการ/สร้างเรื่องราวทางสังคมฉบับทั่วไป

ภาพที่ 4 วงจรวิจัยเชิงปฏิบัติการ วงจรที่ 2 การสร้างเรื่องราวทางสังคม ฉบับทั่วไป

วงจรที่ 3 การสร้างเรื่องราวทางสังคม (ฉบับเฉพาะบุคคล) (เม.ย. – พ.ค.)

3.1 การวางแผน (Planning)

- เลือกนักเรียนออทิสติก เป้าหมายที่มีปัญหาทางทักษะสังคม และผู้ปกครองยินยอม
- สังเกตการปฏิบัติทางทักษะทางสังคมของนักเรียนเป้าหมาย
- ประชุมครู ผู้ปกครอง ร่วมกันวิเคราะห์ / กำหนดสถานการณ์ในการปฏิบัติทักษะทางสังคมที่ไม่เหมาะสม กำหนดพฤติกรรมเป้าหมาย และสถานการณ์ในการปฏิบัติทักษะทางสังคมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนออทิสติกเป้าหมาย

- ตั้งเกตพฤติกรรมโดยตรง
- ประชุมสนทนากลุ่ม
-
- แบบบันทึกภาคสนาม

3.2 การปฏิบัติ (Acting)

- เลือกเรื่องราวทางสังคมที่สร้างไว้จากวงจรที่ 2 (ฉบับทั่วไป) มาปรับปรุงเนื้อหาที่มีความจำเพาะเหมาะสมกับเป้าหมาย
- สนทนากลุ่มวิเคราะห์รายละเอียดเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตามแนวคำถามมี 4 ข้อ คือ ใคร อะไร เมื่อไร ที่ไหน
- ปรับปรุงเรื่องราวทางสังคมเป็นรูปเล่ม วาดภาพประกอบให้เหมาะสมกับเป้าหมาย

- สนทนากลุ่ม ปรับปรุงเรื่องราวทางสังคม
- ทดลองอ่านและปรับแก้
-
- แนวคำถามการสนทนากลุ่ม
- แบบตรวจสอบเรื่องราวทางสังคม 12 ข้อ

3.3 การสังเกต (Observing)

- ตรวจสอบความสอดคล้องเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน
- วิเคราะห์ข้อมูล ค่าดัชนีความสอดคล้องตามสูตร IOC และวิเคราะห์ข้อเสนอแนะ
- อาจารย์ประจำชั้น/ผู้ปกครองทดลองอ่านกับนักเรียนออทิสติกเป้าหมาย

- ตรวจสอบเรื่องราวทางสังคม
-
- แบบประเมินความเหมาะสมของเรื่องราวทางสังคม

3.4 การสะท้อนกลับ (Reflecting)

- สรุปข้อมูลที่ได้จากการความเห็นของผู้ร่วมวิจัย และคุณครูประจำชั้น
- ร่วมจัดทำเป็นเรื่องราวทางสังคม (ฉบับเฉพาะบุคคล) เพื่อนำไปใช้กับนักเรียนเป้าหมายในการวิจัยระยะที่ 3

เรื่องราวทางสังคม
(ฉบับเฉพาะบุคคล)
3 เรื่อง

ภาพที่ 5 วงจรวิจัยเชิงปฏิบัติการ วงจรที่ 3 การสร้างเรื่องราวทางสังคม (ฉบับเฉพาะบุคคล)

การวิจัยระยะที่ 2 การพัฒนาเรื่องราวทางสังคม

2.1.1 วงจรที่ 1 การสร้างเรื่องราวทางสังคมฉบับทั่วไป (กุมภาพันธ์-เมษายน 2552) ได้แก่

2.1.1.1 การวางแผน (Planning) เพื่อกำหนดทักษะทางสังคมที่เป็นปัญหา ในการเรียน ร่วม

1) ผู้วิจัยศึกษาเอกสารทางวิชาการ ข้อมูลพื้นฐาน สภาวะความบกพร่องทางทักษะ ทางสังคม แนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ร่วมกับผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสำรวจในการวิจัยระยะที่ 1 และคัดเลือกทักษะสังคมที่มีคะแนนสูงหรือเป็นปัญหามากที่สุด นำไปเป็นข้อมูลเบื้องต้น ประกอบการสนทนากลุ่ม เพื่อกำหนดพฤติกรรมเป้าหมายในการเสริมสร้างทักษะสังคม

2) สนทนากลุ่มครูผู้ร่วมวิจัยที่สอนนักเรียนออทิสติกระดับปฐมวัย ในจังหวัดขอนแก่น และผู้ปกครองนักเรียนออทิสติก รวมทั้งผู้เชี่ยวชาญด้านเรื่องราวทางสังคม จำนวนทั้งสิ้น 10 คนในวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2552 แนวคำถามประกอบด้วย ทักษะสังคมของนักเรียนออทิสติกที่เป็นปัญหารบกวนการเรียนรู้ของห้องเรียน และสถานการณ์ที่มักเกิดเหตุการณ์รวมทั้งความถี่ของเหตุการณ์ ดังกล่าว จำนวน 10 ทักษะย่อย

3) ผู้วิจัยบันทึกการสนทนากลุ่ม ในแบบบันทึกการสนทนา และ วิเคราะห์เหตุการณ์หรือสถานการณ์ทางสังคมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนออทิสติกระดับปฐมวัย และกำหนดเหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่มีความจำเป็นต่อการเรียนร่วม ที่สามารถใช้เรื่องราวทางสังคมในการพัฒนาทักษะสังคม โดยตรวจสอบทบทวนทักษะสังคมที่เป็นปัญหาว่า ในสถานการณ์มีใครเกี่ยวข้องบ้าง (ใคร) เกิดอะไรขึ้นก่อนนักเรียนปฏิบัติตนด้านทักษะทางสังคมที่ไม่เหมาะสม และเกิดอะไรขึ้นทันทีทันใดหลังจากปฏิบัติตนด้านทักษะทางสังคมที่ไม่เหมาะสม (อะไร) พฤติกรรมเกิดขึ้นเมื่อใด (เมื่อไหร่) พฤติกรรมเกิดขึ้นที่ไหน เกิด ณ เวลาและสถานที่ใด (ที่ไหน) และสรุปข้อมูลที่ได้จากการสนทนากลุ่ม และกำหนดเหตุการณ์หรือสถานการณ์ในการปฏิบัติตนทางสังคมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนออทิสติกระดับปฐมวัย ที่มีความจำเป็นต่อการเรียนร่วม ที่จะนำไปสร้างเรื่องราวทางสังคม มาใช้เป็นแนวทางในการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ แก่ผู้ร่วมวิจัย

2.1.1.2 การปฏิบัติ (Acting) ดำเนินการอบรมเชิงปฏิบัติการเรื่อง การเขียนเรื่องราวทางสังคม สำหรับพัฒนาทักษะสังคมนักเรียนออทิสติก ในวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2552 โดยวิทยากรผู้มีความเชี่ยวชาญ และนำพฤติกรรมที่เป็นปัญหามาร่วมกันเขียนเรื่องราวทางสังคม ที่เหมาะสมกับนักเรียนออทิสติก โดย แบ่งกลุ่มย่อยผู้ร่วมวิจัย เป็น 3 กลุ่ม ๆ ละ 3-4 คน เขียนเรื่องราวทางสังคม(ฉบับร่าง) กลุ่มละ 3-4 เรื่อง ผู้วิจัยรวบรวมเรื่องราวทางสังคมที่แต่ละกลุ่มเขียนขึ้น นำเสนอกลุ่มใหญ่ เพื่อให้ผู้ร่วมวิจัย ร่วมกันตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของของเรื่องราวทางสังคมจำนวน 10 เรื่อง ในด้านเนื้อหา และสัดส่วนของประโยค ซึ่งการเขียนเรื่องราวทางสังคม จะประกอบด้วยประโยคเรื่องราวทางสังคมพื้นฐาน (ประโยคพรรณนา ประโยคมุมมอง และประโยคชี้แนะ) โดย ควรมีประโยคชี้แนะ 1 ประโยค ต่อประโยคพรรณนา 2-5 ประโยค และหรือประโยคมุมมอง 2-5 ประโยค ประโยคยืนยัน 1 ประโยค สำหรับการเขียนเรื่องราวทางสังคมระดับสูง ควรประกอบด้วยประโยคเรื่องราวทางสังคมพื้นฐาน (ประโยคพรรณนา ประโยคมุมมอง และประโยคชี้แนะ) และมีประโยคต่อเติม 1 ประโยค ต่อ ควมคุม 1 ประโยค และประโยคส่วนร่วม 2-5 ประโยค

2.1.1.3 การสังเกต (Observing) ประชุมสนทนากลุ่มผู้ร่วมวิจัย 10 คน เพื่ออ่านและตรวจสอบ ความถูกต้องเหมาะสมของเรื่องราวทางสังคมที่ ผู้ร่วมวิจัย ร่วมกันเขียนขึ้น จำนวน 10 เรื่อง โดยใช้

แบบตรวจสอบเรื่องราวทางสังคม ของอัญชลี สารรัตน์ (2551) ที่ปรับปรุงจาก The Social Story Checklist (Gray, 2000) ที่ทำให้ทราบว่าเรื่องราวทางสังคมที่เขียนขึ้น มีลักษณะตามที่กำหนดในแบบตรวจสอบหรือไม่

2.1.1.4 การสะท้อนกลับ (Reflecting) ผู้เข้าร่วมวิจัยแสดงความคิดเห็น จากการเข้าอบรม การเขียนเรื่องราวทางสังคม และนำผลการตรวจสอบความถูกต้องของการเขียนเรื่องราวทางสังคมมา ร่วมกัน ปรับปรุง แก้ไข จัดทำเป็นเรื่องราวทางสังคม (ฉบับทั่วไป) จำนวน 10 เรื่อง ผู้วิจัยนำเรื่องราวทางสังคมที่มีเนื้อหา ครบถ้วนตามเกณฑ์ของการเขียนเรื่องราวทางสังคมที่เสนอโดย Gray (2000) ไปวาดภาพประกอบฉบับร่าง

2.1.2 วงจรที่ 2 ดำเนินการสร้างเรื่องราวทางสังคมฉบับทั่วไป (กุมภาพันธ์-เมษายน 2552)

2.1.2.1 การวางแผน (Planning) ผู้วิจัยนำเสนอผลการสะท้อนข้อมูลจากตอนที่ 1 นำ เรื่องราวทางสังคม จำนวน 10 เรื่อง จากการเขียนครั้งที่ 1 ให้นักเรียนออทิสติกระดับปฐมวัย ปรับปรุง เรื่องราว ทางสังคมตาม ตามคำแนะนำของ ผู้เชี่ยวชาญด้านการเขียนเรื่องราวทางสังคม

2.1.2.2 การปฏิบัติ (Acting) ดำเนินการประชุมอบรมผู้ร่วมวิจัย เพื่อพัฒนาการเรื่องราว ทางสังคม ครั้งที่ 2 โดยผู้เชี่ยวชาญด้านการเขียนเรื่องราวทางสังคม แล้วนำเรื่องราวทางสังคมที่ผ่านการปรับปรุง จากกลุ่มย่อย นำเสนอต่อกลุ่มใหญ่ทั้ง 10 เรื่อง และผู้ร่วมวิจัยดำเนินการพัฒนาเรื่องราวทางสังคม ปรับ เนื้อหา ประโยค ให้เหมาะสม

2.1.2.3 การสังเกต (Observing) สังเกตการแก้ไข ปรับปรุง เรื่องราวทางสังคม ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ อ่านและตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของเรื่องราวทางสังคมที่สร้างขึ้น จำนวน 10 เรื่อง และให้ข้อมูลในการพัฒนา ปรับปรุงและแก้ไขเรื่องราวให้เหมาะสมกับนักเรียนออทิสติก ระดับปฐมวัย โดยใช้แบบตรวจสอบเรื่องราวทางสังคมที่ปรับปรุงจาก The Social Story Checklist ของ Carol Gray (2000) (อัญชลี สารรัตน์, 2552) อีก 1 รอบ

2.1.2.4 การสะท้อนกลับ (Reflecting) ผู้วิจัยนำผลการตรวจสอบความถูกต้องของการ เขียนเรื่องราวทางสังคมมาวิเคราะห์ สรุปข้อมูลที่ได้จากการประชุมกลุ่มกลุ่ม และพัฒนาจัดทำเป็นเรื่องราวทาง สังคมฉบับทั่วไป ที่ผ่านการพัฒนาจากผู้ร่วมวิจัย จำนวน 10 เรื่อง

2.3.2 วงจรที่ 3 การสร้างเรื่องราวทางสังคมฉบับเฉพาะบุคคล (เมษายน-พฤษภาคม 2552)

2.3.2.1 การวางแผน (Planning) สร้างเรื่องราวทางสังคมฉบับเฉพาะตัว สำหรับ นักเรียนออทิสติกกลุ่มเป้าหมาย ดังนี้

1) ผู้วิจัยเลือกนักเรียนออทิสติกระดับปฐมวัย ที่มีปัญหาทักษะทางสังคม ใน โรงเรียนเรียนร่วมจำนวน 1 คน ซึ่งเป็นนักเรียนระดับปฐมวัย ที่ได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์ว่าเป็นกลุ่มอาการ ออทิสซึม สามารถพูดสื่อสารได้ เรียนร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียนทั่วไปตามเกณฑ์อายุ และมีปัญหาทางทักษะสังคม อย่างน้อย ด้านใดด้านหนึ่ง คือ การควบคุมตนเอง การสื่อความหมายกับคนอื่น การเล่นและทำงานร่วมกับคนอื่น และผู้ปกครองยินยอมให้เป็นกลุ่มเป้าหมายเป็นลายลักษณ์อักษร คือนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนบ้านไผ่ประถมศึกษา จังหวัดขอนแก่น

2) สังเกตการปฏิบัติทางทักษะทางสังคมของนักเรียนออทิสติกเป้าหมาย ด้วย การสังเกตพฤติกรรมที่กำลังเกิดขึ้นในสภาพแวดล้อม การสนทนาสัมภาษณ์ คุณครู และผู้ปกครอง เพื่อกำหนด สถานการณ์ในการปฏิบัติทักษะทางสังคมที่ไม่เหมาะสม วิเคราะห์สรุปการปฏิบัติทักษะทางสังคม กำหนด

พฤติกรรมเป้าหมาย และสถานการณ์ในการปฏิบัติทักษะทางสังคมที่ไม่เหมาะสม ของนักเรียนออทิสติกเป้าหมาย จำนวน 3 พฤติกรรม

2.3.2.2 การปฏิบัติ (Acting) สอนทากลุ่มผู้ร่วมวิจัยซึ่งได้แก่ ผู้วิจัย ครูประจำชั้น และผู้ปกครอง เลือกเรื่องราวทางสังคมที่พัฒนา จากวงจรที่ 2 (ฉบับทั่วไป) มาร่วมปรับปรุง ให้เป็นเรื่องราวที่มีความจำเพาะเหมาะสมสำหรับนักเรียนออทิสติกเป้าหมาย โดยการสนทนากลุ่มวิเคราะห์รายละเอียดเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ตามแนวคำถามมี 4 ข้อ คือ ใคร อะไร เมื่อไหร่ ที่ไหน โดยวิเคราะห์ว่าสถานการณ์ที่เกิดขึ้นมีใครเกี่ยวข้องบ้าง เกิดอะไรขึ้นก่อนนักเรียนปฏิบัติตนด้านทักษะทางสังคมที่ไม่เหมาะสม และเกิดอะไรขึ้นทันทีทันใดหลังจากปฏิบัติตนด้านทักษะทางสังคมที่ไม่เหมาะสม แล้วนำเรื่องราวทางสังคมฉบับร่าง ไปปรับปรุงให้เป็นรูปเล่มสอดคล้องการนำไปใช้ โดยปรับข้อความ วาดภาพประกอบให้สวยงาม เหมาะสมกับความสามารถในการอ่าน และดึงดูดความสนใจนักเรียนออทิสติกให้อยากอ่านและใช้ จำนวน 3 เรื่อง

2.3.2.3 การสังเกต (Observing)

1) ผู้วิจัยนำเรื่องราวทางสังคมที่ปรับปรุงแล้ว มาตรวจสอบ ความสอดคล้องเชิงเนื้อหาโดยแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน กำหนดเกณฑ์คุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญ คือ เป็นผู้ที่มีการประสบการณ์ในการดูแลนักเรียนออทิสติกมากกว่า 10 ปี และหรือวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาเอกทางการศึกษาพิเศษ เพื่อตรวจสอบคุณภาพของเรื่องราวทางสังคม ด้านความสอดคล้องเชิงเนื้อหา ตามแบบประเมินความเหมาะสมของเรื่องราวทางสังคม เพื่อตรวจสอบคุณภาพของเรื่องราวทางสังคม ด้านความสอดคล้องเชิงเนื้อหา ตามแบบประเมินความเหมาะสมของเรื่องราวทางสังคม จากนั้นผู้วิจัยรวบรวมความเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่านไปวิเคราะห์ข้อมูล โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องตามสูตร IOC และวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อดำเนินการปรับปรุงเรื่องราวทางสังคมให้สมบูรณ์

2) ครูประจำชั้นนำเรื่องราวทางสังคมฉบับปรับปรุง ไปทดลองอ่านกับนักเรียนออทิสติกเป้าหมาย จำนวน 1 คน โดยอ่านเรื่องละ 1 ครั้ง เพื่อตรวจสอบเนื้อหา รูปภาพ และวิธีการนำไปใช้ รวบรวมข้อมูล นำมาปรับปรุงและแก้ไขเรื่องราวให้เหมาะสมกับนักเรียนออทิสติกเป้าหมาย

2.3.2.4 การสะท้อนกลับ (Reflecting) สรุปข้อมูลที่ได้จากการความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ และประชุมร่วมกับผู้ร่วมวิจัย ซึ่งได้แก่ ครูประจำชั้นประจำชั้นและผู้ปกครองปรับปรุงแก้ไข จัดทำเป็นเรื่องราวทางสังคมฉบับเฉพาะบุคคล เพื่อนำไปใช้กับนักเรียนออทิสติกเป้าหมายในการวิจัยระยะที่ 3 ต่อไป

2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

2.4.1 วิเคราะห์การสนทนากลุ่ม โดยการสรุปเนื้อหาเชิงพรรณนา เพื่อกำหนดสถานการณ์ในการปฏิบัติตนทางสังคมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนออทิสติก และกำหนดเรื่องราวทางสังคมที่จะสร้าง

2.4.2 วิเคราะห์ด้วยแบบตรวจสอบเรื่องราวทางสังคม เพื่อตรวจสอบคุณภาพของเรื่องราวทางสังคมว่ามีลักษณะตามที่กำหนดในแบบตรวจสอบ หรือไม่โดยการมีส่วนร่วมของผู้วิจัย และผู้ร่วมวิจัย

2.4.3 วิเคราะห์แบบประเมินความเหมาะสมของเรื่องราวทางสังคม โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item – objective congruence: IOC) ซึ่งมีเกณฑ์ในการพิจารณาค่า IOC คือ ประโยคที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 – 1.00 คัดเลือกไว้ใช้ได้ ประโยคที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.5 พิจารณาปรับปรุงหรือตัดทิ้ง

$$\text{สูตร } IOC = \frac{\Sigma R}{N}$$

เมื่อ

IOC แทน

ดัชนีความสอดคล้อง

$$\Sigma R$$

แทน

ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

$$N$$

แทน

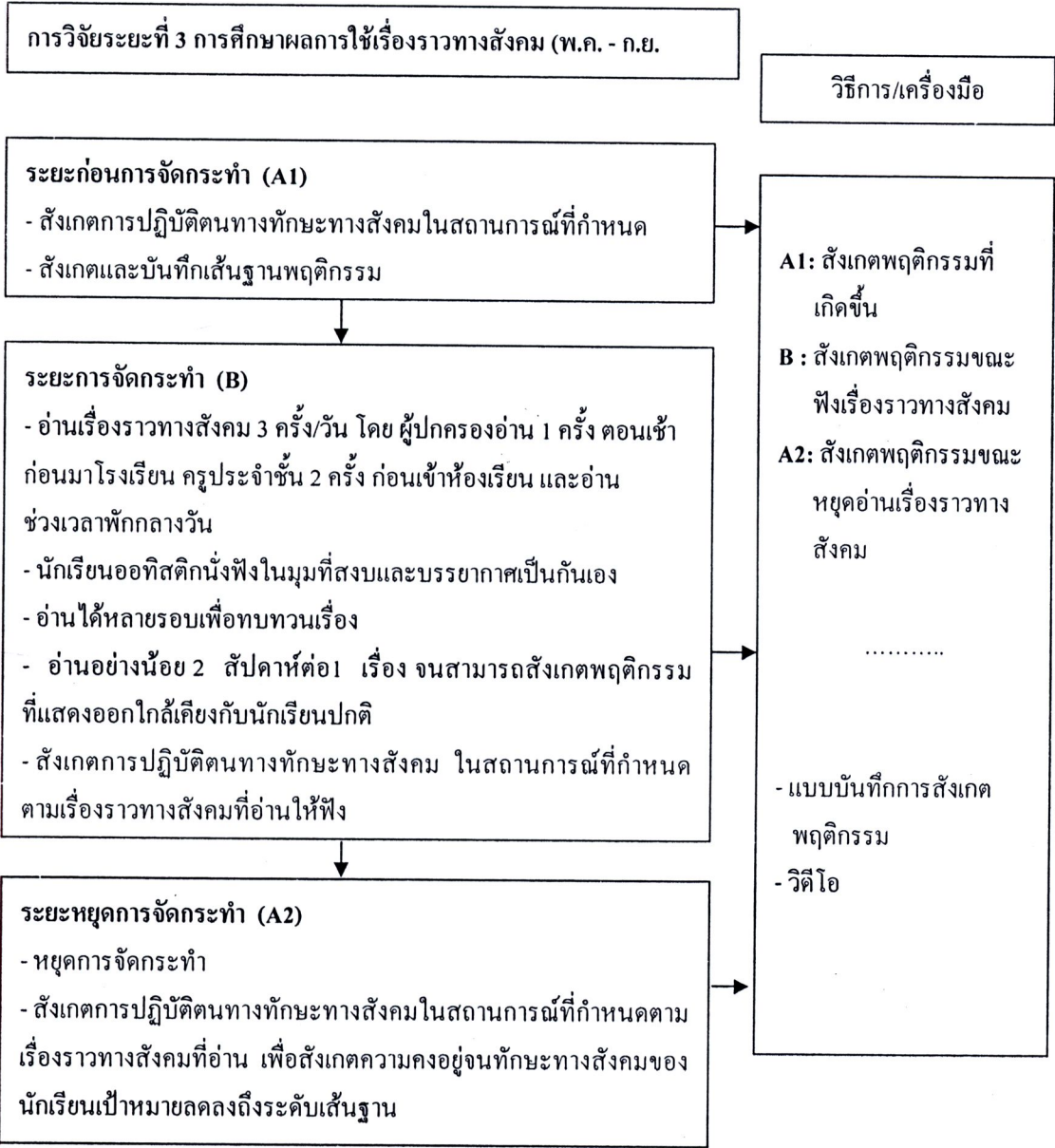
จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.5 การควบคุมคุณภาพงานวิจัย โดยการตรวจสอบสามเส้า (Triangulation) ผู้วิจัยตรวจสอบข้อมูล

พฤติกรรมทักษะทางสังคมของนักเรียนออทิสติกในการนำมาสร้างเรื่องราวทางสังคมร่วมกันระหว่างผู้วิจัย ครูประจำชั้น และผู้ปกครอง และข้อมูลจากพฤติกรรมจริงของนักเรียนในเวลาและสถานที่แตกต่างกัน

3. การวิจัยระยะที่ 3 การศึกษาผลการใช้เรื่องราวทางสังคม

เป็นการวิจัยแบบกลุ่มตัวอย่างเดี่ยวแบบหลายพฤติกรรม (Single Subject Design Across Behavior) รูปแบบ ABA เพื่อศึกษาผลของการใช้เรื่องราวทางสังคม กับนักเรียนออทิสติกระดับปฐมวัย ที่เข้าเรียนในโรงเรียนเรียนร่วม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 ดำเนินระหว่างเดือนพฤษภาคม ถึง กันยายน 2552 ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามแผนภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 6 การวิจัยระยะที่ 3 ขั้นตอนการศึกษาผลการใช้เรื่องราวทางสังคม

การวิจัยระยะที่ 3 การศึกษาผลการใช้เรื่องราวทางสังคม เป็นการวิจัยแบบหลายเส้นฐานสำหรับหลากหลายพฤติกรรม (Multiple Baseline Across Behaviors) รูปแบบการระงับวิธีการจัดกระทำ A-B-A (Withdrawal Design) เพื่อศึกษาผลของการใช้เรื่องราวทางสังคม ในนักเรียนออทิสติกระดับปฐมวัย ที่เข้าเรียนในโรงเรียนเรียนร่วม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 ดำเนินระหว่างเดือนพฤษภาคม ถึง กันยายน 2552 ดังนี้

3.1 กลุ่มเป้าหมาย เป็นนักเรียนออทิสติกที่มีปัญหาทักษะทางสังคม ซึ่งเป็นนักเรียนเพศชาย อายุ 5 ปี จำนวน 1 คน ที่ได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์ว่าเป็นกลุ่มอาการออทิสซึม สามารถสามารถพูดสื่อสารได้ เรียนร่วมเต็มเวลา มีพฤติกรรมไม่อยู่นิ่งคือ สมาธิสั้นลุกเดินออกจากห้องขณะเรียนหนังสือ พูดซ้ำๆในสิ่งที่ตนเองสนใจ

และหยิบของเล่นของเพื่อนโดยไม่ได้ รับผิดชอบ ซึ่งกำลังศึกษา อยู่ชั้นอนุบาลปีที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียน บ้านไผ่ประถมศึกษา อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น

3.2 ตัวแปรที่ศึกษา ตัวแปรที่ศึกษา ประกอบด้วย

3.2.1 ตัวแปรต้น คือ เรื่องราวทางสังคม

3.2.2 ตัวแปรตาม คือ ทักษะทางสังคม

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.3.1 เรื่องราวทางสังคม จำนวน 3 เรื่อง ได้แก่ (1) น้องเอชอนุญาต (2) น้องเอมาฟังนิทานกันเถอะ และ (3) เมื่อน้องเอ อยากเล่นกับเพื่อน

3.3.2 แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม เป็นแบบการบันทึกเหตุการณ์ (Event Recording) ด้วยการนับจำนวนพฤติกรรมเป้าหมายที่เกิดขึ้นตลอดช่วงเวลาที่สังเกต

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิจัยครั้งนี้ ใช้วิธีวิจัยแบบกลุ่มตัวอย่างเดียว ดำเนินการวิจัยร่วมกับผู้ช่วยวิจัย ได้แก่ ครูประจำชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีรายละเอียดดังนี้

3.4.1 ทำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัยถึงโรงเรียน เพื่อเก็บข้อมูลและดำเนินการทดลอง

3.4.1 ขออนุญาตผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่เป็นเป้าหมายที่ศึกษาเพื่อดำเนินการทดลอง

3.4.2 ชี้แจงผู้ช่วยวิจัย ได้แก่ ครูประจำชั้น ให้เข้าใจถึงวิธีการใช้เรื่องราวทางสังคม การใช้แบบสังเกตและบันทึกพฤติกรรมนักเรียนออทิสติก

3.4.3 ผู้วิจัยดำเนินการใช้เรื่องราวทางสังคมไปทดลองใช้กับนักเรียนออทิสติกเป้าหมาย ระหว่างวันที่ 24 กรกฎาคม – 30 กันยายน 2552

3.4.4 ดำเนินการวิจัยกึ่งทดลองตามขั้นตอนดังนี้

3.4.4.1 ระยะที่ 1 ระยะเสัฐาน (A1)

สังเกตพฤติกรรม ของนักเรียนออทิสติกเป้าหมายในสถานการณ์ที่กำหนด เก็บข้อมูลโดยผู้วิจัยและ ครูประจำชั้น รวมเป็น 2 คน ดำเนินการสังเกตและบันทึกพร้อมกันในช่วงเวลาเดียวกัน ระหว่างวันที่ 13-24 กรกฎาคม 2552 เป็นเวลา 2 สัปดาห์ ๆ ละ 5 วัน รวม 10 วัน แล้วนำผลการสังเกตพฤติกรรมหาค่าความเที่ยงตรงระหว่างผู้สังเกต 2 คน กำหนดค่าความเชื่อมั่นระหว่างผู้สังเกต 2คนโดยใช้ ค่า IOR (Interobserver Reliability) ที่ได้มากกว่า 80 ขึ้นไป จนกระทั่งได้ข้อมูลที่คงที่เพื่อให้ได้เสัฐานของพฤติกรรม

3.4.4.2 ระยะที่ 2 ระยะทดลอง (B)

1) ผู้ปกครอง และครูประจำชั้น ดำเนินการอ่านเรื่องราวทางสังคมให้นักเรียนออทิสติกฟัง โดยอ่านเรื่องราวทางสังคมทีละเรื่องทุกวัน วันละ 3 ครั้ง ดังนี้ ผู้ปกครองอ่าน 1 ครั้ง ก่อนมาโรงเรียนเวลา 07.00 น. ครั้งที่ 2 เวลา 08.50 น.และ ครั้งที่ 3 เวลา 11.30 น.เรื่องที่ 1 ระหว่าง 27 กรกฎาคม 2552 ถึง 11 สิงหาคม 2552 เรื่องที่ 2 ระหว่างวันที่ 13 สิงหาคม -2 กันยายน 2552 เรื่องที่ 3 ระหว่างวันที่ 3 กันยายน ถึง 16 กันยายน 2552 โดยให้ นักเรียนออทิสติกนั่งฟังในมุมที่สงบและบรรยากาศเป็นกันเอง อ่านได้หลายรอบเพื่อทบทวนเรื่อง อาจให้นักเรียนอ่านตามด้วย อ่านอย่างน้อย 2 สัปดาห์จนสามารถสังเกตพฤติกรรมที่แสดงออกใกล้เคียงกับนักเรียนปกติ ผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมของกลุ่มเป้าหมาย

3.4.4.3 ระยะที่ 3 ระยะติดตามผล (A2) เป็นระยะหยุดการจัดกระทำ เมื่อหยุดอ่านเรื่องราวทางสังคม สังเกตพฤติกรรมต่อเนื่อง จำนวน 10 วัน ของแต่ละพฤติกรรม โดยการสังเกตพฤติกรรมในสถานการณ์ที่กำหนดตามเรื่องราวทางสังคมที่อ่าน

3.4.5 เมื่อสิ้นสุดการวิจัยแล้ว นำผลจากการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมทางสังคม มาวิเคราะห์และสรุปผลการวิจัย โดย

3.4.5.1 หาค่าความเชื่อมั่นระหว่างผู้สังเกต (Interobserver Reliability) และบันทึกพฤติกรรมทักษะทางสังคมของนักเรียนออทิสติก ของผู้สังเกตทั้ง 2 คน โดยวิธีหาค่ารวม (Gross Method)

3.4.5.2 ข้อมูลจากการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมทางสังคม นำมาหาค่าเฉลี่ยของจำนวนครั้งการเกิดพฤติกรรมเป้าหมาย แสดงข้อมูลด้วยกราฟ สรุปผลการวิจัยโดยการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของจำนวนครั้งการเกิดพฤติกรรมเป้าหมายในแต่ละระยะการทดลอง และการใช้วิเคราะห์ทางสายตา (Parson & Bear, 1992; อ้างอิงจากรุ่งนภา ทรัพย์สุพรรณ, 2546) พร้อมบรรยายสรุปข้อมูลพฤติกรรมอื่นที่เกี่ยวข้องจากข้อสังเกต โดยหาค่าความสอดคล้องของการสังเกต และบันทึกพฤติกรรมทักษะทางสังคมของนักเรียนและอุปสรรค

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.5.1 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย

3.5.2 หาค่าความเชื่อมั่นระหว่างผู้สังเกต (Interobserver Reliability) โดยใช้สูตร IOR (สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต, 2539)

$$IOR = x 100 \frac{A}{A + B}$$

เมื่อ A คือ การบันทึกได้ตรงกันระหว่างผู้สังเกต

B คือ การบันทึกได้ไม่ตรงกันระหว่างผู้สังเกต

3.6 การควบคุมคุณภาพงานวิจัย

การหาความเชื่อมั่น (Reliability) เป็นการบันทึกพฤติกรรมในสถานการณ์จริงในระยะเวลาและสถานการณ์ที่กำหนดไว้ โดยใช้ผู้สังเกตที่กำหนดไว้ 2 คน คือครูประจำชั้น และผู้วิจัย สังเกต พฤติกรรมเป้าหมายที่ได้ตกลงกันไว้ในแบบบันทึก ได้ค่า IOR เท่ากับ 1 และใช้การบันทึกวิดีโอในการบันทึกพฤติกรรมที่เกิดขึ้น